

»Fortæl mig saa, Johannes — hvad siger du til Farbror Tyge?»

»Du veed det altsaa allerede.«

»Jeg kom til Storeholt lige efter, at du var gaaet. Jeg har en Patient der for Tiden. Jægermesteren fortalte mig Nyheden. Forresten hørte jeg den ogsaa bagefter af Mejeribestyreren. Saa vidt jeg forstod, havde han den fra selve Hans Almægtighed Balduin Hansen.«

»Det er troligt nok. Den telegrafiske Forespørgsel kom jo til ham som Bestyrelsens Formand. Selv fik jeg Meddelelsen i tre Linjer, som han i Middags sendte mig med et af Skolebørnene.«

»Saa faar jeg da engang mit farbroderlige Genbillede at se,« sagde Doktoren. »For I bliver vel nødt til at svare Ja og føle jer beærede?«

»I hvert Fald det første. Men sig mig, Povl — hvad mener du egentlig om Farbrors Tilstand? For ikke mange Maaneder siden forlød det med stor Bestemthed, at han var dødelig syg. Og nu rejser han rundt fra Møde til Møde og holder Kamptaler og skaber Ophidselse i Landet ganske som for 30 Aar siden.«

»Fabeldyrets sidste Krampetrækninger. Jeg har jo nok hørt, at »Femte Juni« skal have udnævnt ham til Holger Danske den Anden. Men det er saa nemt at lade sig tiljuble af sin egen Avis. Alt det